UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante C

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

viſebanť.Ouid.qui putealia nunq̄ꝫ timet:celereſq̄ꝫ calēdas.
iani quoq̄ꝫ peruię trāſitiōes foreſq̄ꝫ profanaꝝ ędiū ianuę vo
cabanť.Sue.in Domi.ianos inquit arcuſq̄ꝫ cū q̄drigis ⁊ inſi
gnibus triumphoꝝ per regiones vrbis extruxit.
Ianualis porta romę a iano dicta vbi ⁊ poſitū fuit eius ſignum
Hācnuma inſtituit vt eēt clauſa ſꝑ niſi cū bellū foret.
Ianua primus īgreſſus ad īteriora domus a iano dicta ꝙ huic
deo ꝯſecratū erat oē ꝓncipiū ⁊ ꝓprie domus ē ianua hoſtiū
vō partiū vt cubiculoꝝ:lꝫ ꝯfundanť.Nā ⁊ ianua a q̄ ianitor
ꝓ hoſtio poniť ⁊ hoſtiū a quo hoſtiarius pro ianua.
Ianitor.pe.cor.cui ianuę cuſtodia eſt cōmiſſa.
Ianuarius primus mēſiū a ꝓncipe deo appellatus a numa q̄ pri
mū anni eē voluit tanq̄ꝫ bicipitis dei menſem reſpicientem
⁊ pręſpicientem tranſacti anni finem futuriq̄ꝫ principia.
Ianiculū:oppidū nō ꝓcul a roma dictū q꞉ ꝑ eū Po.ro. tranſire
cęperat in agrū etruſcū:ſeu ꝙ ianus illud ꝯdiderit.Soli.q̄s
dubitat ianiculū a iano non fuiſſe conditum:·
Ianthina.pe.cor.veſtis coloris purpurei ιον enī viola καὶ το
ανθεος του ανθεος flos q꞉ violaceus flos.Mar.Coccina
formoſe donas ⁊ ianthina męchę.Ply.Ex his violis q̄ ſpon
te apricis ac macris locis proueniunt purpureę latiore folio
ſtatim ab radice carnoſa exeunt ſoleq̄ꝫ gręco noīe a cęteris
diſcernuntur appellatę ita vt ab his Ianthina veſtis.
Iantha fuit nympha oceani ⁊ tethyos filia vt auctor ē heſiodus
Ianira.pe.pro.fuit oceani ⁊ thetyos filia.
Iapis.idis nomē ꝓpriū ętholi q̄ cū ad regionē Venetię veniſſet
oppidū de ſuo noīe cōdidit:a quo ea ꝑs vbi Timauus fluui⁹
eſt iapidis nomen ſumpſit.Virg.Caſtella in tumulis ⁊ iapi
dis arua timaui.Nam dicta eſt iapidia.
Iapetus pe.cor.cęli ⁊ terrę filius:vt inquit Heſiodus.Hūc q̄dā
ꝓmethei patrem fuiſſe aſſerunt.De quo Ouid.Siue recens
tellus ſeductaq̄ꝫ nuper ab alto Aethere cognati retinebat ſe
mina cęli.Quā ſatus iapeto mixtam fluuialibus vndis.Fin
xit in effigiem moderantum cuncta deorum.
Iapix gis.penultima correpta.Ventus ex Apulia proficiſcens
qui quaſi aduerſus eurum flare videtur.De hoc Lucr.li.vj.
Excipit aduerſus zephyros ⁊ iapyga pindus.Eſt ⁊ iapyx
nomen dedali filij.
Iapygia Apulia dicta eſt a iapyge Dędali filio vt Herod.⁊ So
li.ſcripſere.iapygiū vō Salentinoꝝ promontoriū eſt.Virg.
lib.xj.victor gargani ꝯdebat iapygis agris:vnde Ser.Iapy
giam partem eſſe apulię dixit in qua eſt mons Garganus q̄
vſq̄ꝫ in Adriaticū pelagus tendiť.Hui⁹ metropolis eſt brun
duſium ⁊ tarentū ciuitas:hanc regionem Meſſapiam ⁊ ia-
pigyam ⁊ calabriam ⁊ ſalentinam multi nominant.
Iaſon nomē ꝓpriū ęſonis filij fratris pelię Theſſalię regis:qui
colchos ꝓfectus vellus aureum abſtulit.De hoc Iuſtinus ⁊
Diodo.ſiculus latius ſcripſerūt.Huius noīs prima vocalis
eſt.Ouid.Quē niſi crudelem non tangit Iaſonis ętas.
Iaſius vnus fuit ex primis argiuorum regibus a quo argiui ia
ſide dicti ſunt.
Iapida nunc foꝝ iuliū regio Italię a iapide Aetholi filio quiad
eas oras veniēs:oppidū de ſuo noīe cōdidit.A quo ea pars
vbi fluuius eſt Timauus iapida cognominata fuit.Virg.li.
ij.geor.Caſtella in tumulis ⁊ iapidis arma timaui.
Iaſum inſula Carię:quę ꝯtinenti adiacet:cuius īcolę magna ex
parte victū ex mari captabāt cū ſterilē regionē haberent.A
qua iaſius ſinus:cuius municeps Cęrillus fuit.Ex iaſo fuit
Diodorus dialecticus cognomento Chronus.
Iaſpis lapis ꝓcioſus:quē Ply.de gręco ī latinū viridis gēma iter
pretať ιας q̄ppe viride πινασις gēma.Eſt eniꝫ viridis ſi-
cut ſmaragdus:ſed craſſi coloris.Sūt qui cōponant ex ιον
viola ⁊ πας totus:quaſi totus ſit violaceus.
Iatralepte latinę reunctores medicorum.
Iaziges methanaſtę populi in ęuropa qui ſicut Ptolo.li.iij.ſcri
bit ab oriente habent Daciam:ab occaſu ⁊ hauſto germanię
partem a ſeptentrione Sarmathiam.
Iaxartes fluuius qui vt Martianus docet illam terrę partem
ſecat qui Tanais putabatur:quem Demodamas dux tran-
ſcendit ⁊ aliam eſſe perdocuit.

J ante B

Iberus.pe.ꝓ.fluuius hiſpanię:q̄ apud cātabros oriēs ꝑ.xl.paſ-
ſuū milia fluit:⁊ in mare balnearicū erit Euſtathius ιβηρ
δε ο ποταμος κατα δε τινας ει ωο βασιλεος ομω
νυμος υπο την εγχα την λοχη μα οεσι γονια τος
ευρωτος αγχου του ςηλων του πογαρι τα γαδει
ρα και αλλα πολλαι λεγει ο αυτος ευςαθιος.Lu
ca.li.iiij.Qui ꝓſtat terris īfert tibi nomē iberus.Qꝺ ⁊ iberuꝫ
declinari pōt ꝓſertim qn̄ ſequiť flumē.Et iber eris.pe.ꝓ.vt
Priſ.ait.Hora.iberi rhodaniq̄ꝫ poto.Luc.Occurrat iberib⁹
alter.Inde iberia dicta eſt pars hiſpanię q̄ intra iberꝫ ꝯtineť
q̄uis gn̄ali vocabulo ꝓ hiſpania capiať:⁊ iberiā q̄dē parteꝫ
vnā exteriorē:alterā interiorem dixerūt.Hanc regionē celtę
galloꝝ ppl'i relictis ſedibus ſuis habitauere.vn̄ cōpoſito ex
vtraq̄ꝫ gente noīe Celtiberi appellati ſūt:⁊ regio eoꝝ celtibe
ria.Ab iberia vō iberi ⁊ iberes vocati ſūt ppl'i hiſpani:eſt et
alia regio hoc noīe iuxta pontū intra colchida ⁊ armeniā ve-
nenoꝝ ferax:q̄ caucaſis mōtibus circūdať:cui⁹ ſil'r ppl'i iberi
⁊ iberes dicti ſūt:a q̄bus vt varro ſcribit venerūt q̄ in hiſpa
nia habitauerunt:⁊ a q̄bus hiſpania iberica ⁊ fluuius hiſpa
nię iberus:⁊ iberus.a.um.Virg.li.ix.pictus acu chlamydē
⁊ ferrugine clarus ibera.Scribit.Diony.iberes ppl'os a py-
reneis mōtibus ꝓfectos ī aſiā ſedes poſuiſſe.vn̄ ea pars aſię
iberia nuncupať:iberiā regionē mulier captiua ſub ꝯſtanti-
no Helenę filio ꝯuertit ad chriſtianā fidem eam pudicā tra
ducente vitam ⁊ in oratione iugiter perſiſtente.
Iberia regio.vide in dictione iberus de qua modo.
Iber:vel ibix cis.ſylueſtris caprę genus perniciſſimū:vt Ply.
lib.viij.ſcribit.De quo ⁊ aliud ſcribitur.Nunq̄d noſtri tem-
pus ibicū partus:·Quidam tamen hoc nomen aſpirant.
Ibi aduerbium loci ſigt̄ in hoc loco:⁊ ꝓprie ꝺꝛ cum ſemel locus
monſtrať ibidē cū ſępius.Virg.Ter fluctus ibidem torquet
agens.Ab ibi fiunt compoſita inibi ⁊ alibi.
Ibis auis ęgypti.q̄ ſicut Hero.ſcribit duplex ē.Altera nigra to-
ta eſt.alia Ciconię non abſil'is diuerſa tn̄ a Ciconia.Hęc ro-
ſtri aduncitate ꝑ ſe partē ꝑluit q̄ reddi ciboꝝ onera cōſueue
rūt:⁊ ſerpētibus veſciť.De hac Ci.li.ij.de na.velut ibes ma
ximā vim ſerpentiū ꝯficiūt cū ſint aues excelſę rigidis cruri
bus corneo ꝓceroq̄ꝫ roſtro:auertūt peſtem ab ęgypto cū vo
lucres angues ex vaſtitate Libyę vēto aphrico īuectas īter-
ficiunt atq̄ꝫ ꝯſumunt ex quo fit vt illę viuę nec morſu noce-
ant:nec odore mortuę:ab huius auis ſil'itudine:ibis pro inui
do ponitur.vnde Ouid.lib.in ibim ſcripſit.
Ibicus pe.cor.nomē poetę lyrici rhegini apꝺ gręcos pręclari a
quo gn̄s metri dictū ē ibicū ſicut alterū ab alcęo alcaicum.
Ibernia inſula in oceano ſeptentrionali verſus occaſum ꝓxima
britānię ſed q̄ꝫ britannia anguſtior ab aphrico in boreā por-
rigiť cuius ꝑtes ꝓores.Iberiā ꝓſpectāt.vn̄ ⁊ Ibernia dicta.
In ea nullus anguis videtur:nulla apis.

J ante C

Icarus.pe.cor.Oebali laconū regis fili⁹ fuit:pr̄ pelopes.Prop.
li.ij.Icare cecropijs merito iugulate colonis.Hic ēt Icario-
tus dictus eſt:vn̄ Icariotis forma patronymica.Ouid.li.iij.
de pon.Morte nihil opus eſt nihil Icariotide tela.Icarus
ēt dictus fuit Dędali fili⁹ q̄ vna cū patre e creta fugiēs fretus
alaruꝫ fiducia cum vltra patris iuſſa altius euolaſſet:ſoliſq̄ꝫ
ardore cęra qua pēnę continebanť liquefacta eſſet:ita vt ab
alis deflueret:decidit in mare qꝺ eſt inter myconē ⁊ gyarū a
quo poſtea Icareum mare dictū fuit:dicente Ouid.lib.iij.de
triſ.Icarus īmenſas nomine fecit aquas.Pręterea Icarus
vt Ply.lib.iiij.auctor eſt:mons eſt in attica regione.
Icaria īſula in Icareo mari ab Icaro Dędali filio dicta quę tre
centorum ſtadiorū ambitū hꝫ.Et in ea dianę templo Tauro
polium appellatum.Hęc ⁊ Icaros dicta eſt:ante doliche vo
cata eſt inter Sardum ⁊ Sicilum mare.
Icarion fuit nomen ſęuiſſime piratę.

Icos a Cice.in rhetoricis ponitur breuis complexio.

Iconium oppidum cappadocię: optimę olim habitatum: fortunatiorem habens regionem. Alterum eſt in aſia pontica regione apud Trogetem lacum vt inquit Strabo.

Icon ſiue econ latine effigies in mago ꝛ ſtatua ex mẽbris ipſis a pictorib⁹ ſeu ſtatuarijs exp̃ſſa. Ply.li.xxxiiij. Eoꝝ vͦo q̃ ter ibi ſuperauiſſent imagines ex mẽbris ipſoꝝ ſilitudine expreſſa: q̃s economos vocãt. Nõnulli etiã hęc Icona ę. ꝛ hoc iconiſma atis. declinãt. Cui⁹ dimi.ẽ Icũcula. Eſt ꝛ icon teſte Cice.ad herẽ. figura cum. ſ. formę ad formã cũ q̃dã ſilitudine fit collatio aut laudis aut vituperatiõis cã: vt ſi diceref Ibat in prelium corpore tauri validiſſimi: impetu leonis acerrimi.

Iconicus.a.um. ꝛ iconius.a.um. qð ita eſt pictũ ſiue formatũ: vt ex eis mẽbris ſit exp̃ſſa ſilitudo. Sue.in cali. Simulacrũ ſtabat ĩ tẽplo aureũ iconiũ amiciebaturq; quotidie veſte q̃li ip̃e vteref. Ply. Adeo iã coloꝝ vſus icrebuerat: adeoq; ars p̃fecta erat: vt ĩ eo p̃lio iconicos duces pixiſſe tradaf athenienſiũ Melciadẽ callimachũ cynegiꝝ barbaroꝝ dariũ tyſſapherñẽ.

Ico is.ici.ictũ pcutio ꝛ paſſiuũ Icor. Ply. Arboꝝ manu ſatorũ receptarũq; ĩ domos ĩ fulmine laurus ſola nõ icif. Liui.li.j. Ibi in turba ictus Remus cecidit. Hinc fit ictus us. p pcuſſione. Ci.li.iij.offi. Ictu fulminis deflagrauit. Pria hui⁹ vͥbi in p̃ſenti vt inq̃t Priſ. corripif: ꝫ pducif in p̃terito ꝛ mutat o finalẽ ĩ i. Lucr.tñ pduxit ĩ p̃ñti. Ex ĩ corpus ppellit ꝛ icit.

Iconiſmos. Sene.lib.xv. epiſtolaꝝ appellat deſcriptiones aitq; id verbum eſſe publicanorum.

Icthis idis. inq̃t Ar. ſylueſtris muſtellę genus eſt magnitudine melitenſes catelli ſed pilo facie albedine partis inferioris et moꝝ aſtutia muſtellę ſilẽ eſt. Mãſueſcit maiorẽ ĩmodũ: officit aluearibus. Mellis enim auida eſt: aues etiam petit vt felis: hanc Martem ſpeciali vocabulo ꝛ marturelum: ſeu Fouinum vocant. Genitale ei oſſeum eſt.

Ichthys cum y pſilon latinę piſcis dicitur: a quo fiunt.

Ichthyobolis piſcator.

Ichthyopolion locus vbi piſces venduntur.

Ichthyophagi.pe.cor. q̃ ex piſcibus viuũt: quo noĩe dicti ſũt q̃dam ppl̃i de q̃bus Hier.cõ.Ioui. Porro ichthyophagi gẽs errans in littore maris rubri ſup petras ſolis calore feruentes aſſant piſces: ꝛ hoc ſolo alimento victitant.

Ichthyotrophia apð Col. loca in q̃bus alunf piſces q̃ ꝛ piſcinę ꝛ viuaria latinę dñr. Nã lib.ix. ſic ait ιχθυοτροφια ſedula cura exercentur. Ea ſũt oĩa vt latine potius loquamur ſicut auiũ cohortalium ſtabula: nec minus earum quę ↄclauibus ſeptę ſaginantur: vel aquatilium aĩalium receptacula.

Ichthyocolla glutem ex piſcibus. Eſt ẽt nomẽ piſcis. Celſus vͦo quotiens vult glutinũ ĩtelligi nõ piſcẽ: adijcere ſolet glutem.

Icteros.pe.cor. morb⁹ cũ p totũ corp⁹ bilis ſuffũdif: q̃ ĩterdũ nigra: ĩterdũ flaua ẽ. Et Ictericus q̃ eo morbo laborat: ab ictero aue quã nos Galbulã vocam⁹ auctore Ply. q̃ aũt Auis icterus vocaf a colore: q̃ſi ſpectef ſanari id malũ tradunt. ꝛ auẽ mori: hãc puto latine vocari Galbulã. De hac aue ſic legim⁹. Galbula decipif calamis ꝛ rętibus ales Turget adhuc viridi cum rudis vua mero. Hęc ẽt Ficedula dr: quę eſt crocei coloris: hunc morbũ. Ply. ꝛ Uar. regiũ appellant qꝫ mulſo p̃cipue curaref. Cor. ꝛ Apul. Auriginẽ ꝛ auriginoſum hoĩem dicunt. Marcel. Arquatũ a colore cęleſtis arcus.

Ichnuſa pe.pro. inſula ſardinia dicta eſt: qm̃ ad ſilitudinem veſtigij facta ſit quod gręce ichnos dicitur. Syri.lib.xij. Inde ichnuſa pijs grais memorata colonis.

Ichneumon: aĩal eſt magnitudine fęlis: ſpẽ muris vulgo: nunc murẽ indicũ vocant. Naſcif in ęgypto ꝛ cum aſpide pugnat Ichneumona ęgyptij adorant qm̃ oua crocodilloꝝ conterat ꝛ luto conuolutus cũ os aperiunt ita in ventres eorũ inſilire ſoleat: vt exeſis inteſtinis eos interimat. Plyn. etiam ſcribit Ichneumones eſſe veſpas minores q̃ꝫ alię quę vnuꝫ genus perimunt ex aranais phalangium appellatum.

Ichnographia eſt circini regulę modicę continens vſus ex qua capiuntur formarum in ſolis arearuꝫ deſcriptiones. Auctor Uictru. libro primo.

Id varijs modis vſurpaf ab auctoribus. Cũ enĩ dr id qð res eſt Idẽ eſt ac ſi diceremus qð verũ eſt. Terẽ.in adel. Ueꝝ cogito id qð res eſt. Id ętatis ſum.i.in ea ętate ſum. Aliquando ornatus tantuꝫ cauſa dicif: vt id quod.i.qð. Idipſum.i.hoc Cic. Lentulo. Multi rogabantur: atq; idipſum conſulibus inuitis. Ab id fit idcirco coniunctio: ꝛ ideo.

Ida idę. mons altiſſimus q̃ ad troiadẽ ſpectat habetq; multos pedes. Latus eius ſeptentrionale ex anguſtijs abydi vſq; ad Eſapũ ꝛ Cizycenũ ad ppontidẽ ptinet: occidentale ad helleſpontũ reſpicit: auſtrale pmõtoriũ facit: qð lectũ appellatur: oriẽtalia idę ad Myſos declinãt: abũdatq; mõs aq̃s: ꝛ multa flumina ex eo deſcendũt: in cuius ſũmitate locus fuit gargarus appellat⁹ a quo gargara ęolica ciuitas dicta ẽ. Ouid. lib.iiij.faſt. Dindymon ꝛ cybelen ꝛ amęnam fontibus idam. Ida etiam appellata fuit Dardani ſcytharum regis filia.

Idęus.a.um. nomẽ ab ida deductũ. Prop. Cedite ẽt diuę q̃s paſtor viderat olim. Idęis tunicã ponere verticibus. Eſt ꝛ nomen pprũ viri quẽ troianoꝝ p̃conẽ dixit Homerus.

Idalus mons eſt ꝛ nemus in Cypro quondã Ueneri ſacer vbi ꝛ breue oppidũ fuiſſe tradif: vñ ꝛ venus idalia appellata.

Idaſpes fluui⁹ ĩſignis magnitudĩe in quo aureę harenę ꝛ gẽme dep̃hẽdunf. Fluit p pthos ꝛ Indiã ꝛ amplo pfundoq; aluo crebras facit ĩſulas. Poſtremo q̃ttuor ſuſceptis fluminibus ĩdo flumini admiſcef. Dict⁹ Idaſpes ab idaſpo medoꝝ rege

Idęa pe.pro. απο του ειδεος. Idęas inq̃t Aug.li.lxxx. q̃onũ latine poſſumus vel formas vel ſp̃es dicere vt verbũ e vͦbo tranſferre videamur. Idęas p̃mus Plato appellaſſe phibef Sũt aũt idęę exẽplaria ęterna coꝝ q̃ naturalr̃ fiunt in mortales ĩmutabiles ĩuiolabiles. Et res apertior fiat: opus eſt preter oẽs hoĩes ĩtelligere quendã hoĩem. Et preter oẽs equos equũ. Et p̃ter aĩalia: aĩal ĩgenitum. Et quẽadmoduꝫ ex vno ſigillo cõplures fiũt ĩpreſſiões ſic ex vno hoĩe ſexcenta milia hoĩuꝫ. Et hęc ẽ platõis Idea A quo Ar. diſſẽtiẽs nullas putat eẽ Ideas. Euſe.li.p̃paratiõis. Ideã ſic diffinit. Idęa eſt ppetua ſubſtãtia cã ꝛ p̃ncipiũ vt ſingularia talia ſint qualis eſt ipſa ꝛ quẽadmodũ ſenſibiliũ exẽplaria ad hęc corpa p̃cedũt ſic q̃ oĩa in ſe ipſa cõtinet pulcherrima atq; pfectiſſima hui⁹ mundi exemplar eſt ad quã a creatore Deo ab vniuerſa ſubſtantia mundus ſimillime formatus eſt.

Ideo coniunctio eſt: ꝛ ſignificat ob eam cauſam.

Idcirco propter hoc ſimiliter coniunctio eſt.

Idẽ componif ex is ꝛ demũ.i.iteꝝ is. Et tam in gñe maſc. q̃ꝫ neutro noĩatiuus necnõ actũs maſ. ꝛ femini. gñis mutãt m in n ante d euphonię cã: vt eundẽ eandẽ. Cęteri vͦo caſus ex integro ꝛ corrupto cõpoſiti inueniunf vt eãdẽ eiuſdẽ eidẽ eodẽ. Iidẽ eędeꝫ eiſdẽ eoſdẽ. Itaq; per duo.ij. vel p e ꝛ i regula exigit ſcribi tam noĩatiuum pluralem maſculinũ q̃ꝫ datiuum ꝛ ablatiuũ plurales. Solent tñ auctores ꝛ p ſynęreſim vnã p duab⁹ ponere. Et in neutro q̃dẽ geminaf cõpoſitio: ꝛ dicim⁹ idẽtidem. Sꝫ cũ idẽ eſt gñis maſcu. pducif.i. in neutro vero corripif. Uir.li.iiij. ideꝫ ambas ferro dolor atq; eadẽ ora tuliſſet iuuena. Si feciſſet idẽ caderet ſub iudice moꝝ ponif interdũ idem p ẽt. Cice. Et huic ↄiuncta bñficẽtia quã eandeꝫ vel benignitatẽ vel liberalitatẽ appellare lꝫ.i. q̃ꝫ ẽt. Quin. Si cãm veneficij dicat adultera: nõ. M. Catonis dãnata iudicio videf: q̃ nullã adulteram nõ eandẽ eẽ maleficã dixit. ab idem fit itidem quod eſt quaſi item idem quod ſignificat ſimiliter eodem modo.

Idẽtidẽ pe.cor. cõponif ex idem ꝛ idẽ ſed m in n mutaf: ꝛ titer ponif euphõie cã. Cui⁹ obliq̃ deficiũt: ſigtq; freq̃nter: ꝛ eodẽ mõ ſiue illud idẽ per eũdẽ modũ. Liui.li.j. vnã lõge añ alias inſignẽ ſpẽ ꝛ pulchritudine a globo thalaſſi cuiuſdã raptã ferunt: multiſq; ſciſcitãtib⁹ cuinã eã ferent: idẽtidẽ ne q̃s violaret thalaſſo ferri clamitatũ. ply. Cẽtũ milia nũmoꝝ pro domo eius idẽtidẽ promittẽs. Sue.in Cęſa. Cũ. M. Cato idẽtidẽ nec ſine iureiurando denũciaret delatuꝝ ſe nomẽ eius ſimulac p̃mum exercituꝫ dimiſiſſet.i.frequenter.

Idios g̃ce propꝰus. vñ Idiota Idos vͦo latine forma a q̃ Idolũ.

Idiographũ pe.cor. latine p̃uata ſcriptura.

Idioma.atis.proprietas ſermonis vt ſunt quinqꝫ idiomata.i. dialectici grecorum.

Idiotes ſiue idiota indoctus ꝛ litteratus quo vocabulo. Cic.in piſonem ꝛ alij frequenter vtuntur. Dicit̃ ēt inutilis q̄ſi ſi tā‑tūmodo ꝛ non plurib⁹ vtilis priuatus plebeius. Lucil. Quid ni ꝛ tu idem illiteratum me atqꝫ idiotam diceres.

Idolum.pe.pro.dicitur ſimulachrum. Nam apud grecos ſcribitur ειδολοϛ. Nam ειδοϛ forma dicitur.

Idolium diminutiuum eſt.

Idolatra vl' idolatres ſeu idololatra vl' idololatres Idoloꝝ cultor. Idolatria ſeu Idololatria ſimulacroꝝ cultura. Nā λατρευω a quo latria deducit̃ apō nos colo īterpretat̃. Eſt.n. cōpoſita dictio ex idolo ꝛ latria cultura. Hier.ↄ̄ Jo. Nec mirū ſi oē qō in marcello vendit̃ apl's emi iubeat ꝛ comedi cū idolatris ꝛ adhuc in tēplis idoloꝝ q̄ſi idolothyta veſcentib⁹ ꝑ ſūma abſtinētia fuerit cibi tantū abſtinere gentilium.

Idolothytum penultima ꝓducta.dici poteſt īmolatum idolo vt eſt apud apoſtolum. Nōne conſcientia eius cum ſit infirma edificabitur ad comedendum idolothyta.

Idolothyſia cum accentu in pe.īmolatio que fit idolis.

Idothea nomen proprium filie pretiargiuorum regis.

Idomeneus Deucalionis filius cretenſium rex qui contra Troianos ſtrenue dimicauit: ꝛ petiliam vrbeꝫ ſuper Salentinuꝫ montem calabrie condidit.

Idoneus.a.um.qō eſt ad oīa aptum tam mala q̄ꝫ bona. Ter.in an. Adeon videmur vobis idonei in quibus illudatis.

Idas idē nomē ꝓpriū mariti marpiſſe: q̄ oīuꝫ formoſiſſim⁹ fuit.

Idumea cū diph.regio ſyrie q̄ teſte Ply.lib.v.a meridie arabiā hꝫ: a ſeptētrione phenicia. In qua eſt vrbs Idume pe.pro.finitima phenicie palmis abundans. Luca.lib.iij. Gazaqꝫ ꝛ arbuſto palmaꝝ diues idume. Inde fit idumeus a.um. Virg. lib.iij.geor. Primus idumeas referam tibi mantua palmas. Hier.ad Darda. Idumeos quoqꝫ a meridiana plaga vix viginti quinqꝫ ab Hieroſolyma milibus ſeparatos.

Idus.fe.gn̄is ꝛ tm̄ plr̄ dici pōt diuiſio. vñ ꝓprie exiſtimant̃ dies q̄ diuidūt mēſem: Diuidūt enī mēſes ꝑcipue nonas a calēdis. Iduare ſiquidē etruſca lingua diuidere eſt. Sūt ēt q̄ dicant Idus q̄ſi vidus u lr̄a detracta ꝙ tūc plena luna videat̃ Alij απο του ειδουϛ hoc eſt a ſpē deducūt ꝙ ea die luna pleniſſimā ſpēm oſtēdat. Alij ab ioue q̄ſi iduli quoniā apud tuſcos oībus idibus ioui īmolabatur a flumine.

J ante E

Iebus ciuitas metropolis q̄ poſtea Salē tertio hieroſolyma ꝛ nunc helia d̄r. A iebus dicti ſunt iebuſei: de quibus Hier.ad Darda.ſcribit ꝙ a iudeis expelli nequiuerint ſed remanſerint cū eis in ſcandalū exemplūqꝫ vicinorū: intm̄ vt vbi templum conditum eſt: aree orne fuerunt iebuſei.

Iecur iecoris ꝛ iecinoris: q̄ genitiuus vt inq̄t Priſ. videt̃ a noīatiuo iecinus qō nō eſt ī vſu. Ply. Sex victimaꝝ iecinora replicata ītrinſecus reperta ſūt. D̄r ꝛ iecinus eris: ſicut munus eris. Et ſig̃t hepar. vñ ꝛ fibras iecinerū dicimus ī hoc ire ꝛ īſanie cāꝫ eē volūt ſic pauoris in corde: ī ſplene letitie. Iecur cōnectit̃ cordi ꝑ venas q̄ ſanguinis alimēta iecinori ꝑſtant. Et hec eadē ab ipſo iecore diſtribuunt̃ in venas vñ colorē accipit. Habet enī iecur ſanguinis ↄcreti colorē ꝛ in eo amoris eſt ſedes vt tradūt ſapiētes: diuiditurqꝫ in q̄ttuor fibras.

Iecuſculū di.paruū iecur. Ply. Muriuꝫ iecuſculis fibre ad numerū lune dierum īmenſe congruere dicuntur.

Ientaculū cibus qui an prandiū ſumit̃: q̄ prādiolū ſeu prādiculum ꝛ vulgo collatio dicit̃. Sue.in vite. Epulas trifariā ſemper īterdū q̄drifariā diſpertiebat in ientacula ⁊ prandia ꝛ cenas comeſſatiōeſqꝫ. Mar. Surgite iam vendit pueri ientacula piſtor. Criſtateqꝫ ſonant vndiqꝫ lucis aues.

Iento as.aliquid ante prandium guſto. Var.in mar. vt eant ac remp.adminiſtrent quod populi ientent afra. Dum ex eo domum ientare nulla inuitat.

Ieſſen oppidum Heroum vocant quo ioſeph in occurſum patris iacob in egyptum proceſſit.

Ieiunium tempus: quo a cibis abſtinemus: ieiuno a cibis abſtineo. ieiunus qui a cibis abſtinet.

Ieiunū pe.ꝓ.ītestinū ſic dcm̄ q2 nūq̄ꝫ qō accipit ↄtinet: ſꝫ ꝓtinus ad īferiora trāſmittit. Hoc maiores nr̄i hirā ꝛ ꝑ diminutionē hillam dixerūt vt inq̄t Feſtus ꝛ hillum neutro genere.

J ante G

Igit̃ collectiua vl' rōnalis ↄiūctio ē. Colligit enī ſupradicta illatiōe hꝰ ē rōne ↄfirmat. Ci. ꝓ Liga. Hēs igit̃ tubero qō accuſatori maxie optādū ↄfitētis reum. D̄r ꝛ illatiua: ꝙ ꝓpoſitis alijs īformat̃: ponit̃ īterdū ꝓ deīde ſiue poſtea. Ter.ī Eu. q̄d igit̃ faciā: Plau.in am. Si aliter erūt aīati neqꝫ dꝫ petāt ſeſe igitur ſūma vi: armiſqꝫ oppidū eorū oppugnaturos.

Ignis a gignēdo.i.naſcēdo d̄r ꝙ in eo nihil naſcat̃: ꝛ oē qō naſcit̃ eū amittit ꝛ frigeſcit: vel ꝙ ſeipm pariat ꝛ ꝑuis ſcintillis creſcat ī imēſuꝫ. Sumit̃ qn̄qꝫ ꝓ meretrice vl' q2 amator vrit̃ Vir. At mihi ſeſe offert vltro me⁹ ignis amynthas. vl' q2 meretrix auida ē vt ignis alimtor. Hīc igne⁹ a.uꝫ. vt calor igne⁹

Ignis ſacer morb⁹ ē a Ply. dict⁹ q̄ a Dioſcoride vocat̃ Eryſipelas. Sūt ꝛ morbi q̄dā Eryſipe latodes vocati quotiēs accēſio īterna cū dolore vehementi circū viſcera ꝑcipit̃. Sꝫ cū in cerebrū ſubit id malū refrigerant̃ ꝛ īpaleſcūt ora. Eryſipelas ꝛ ī vulnerib⁹ quoqꝫ d̄r cū ſuꝑ īflāmatōeꝫ rubor vleus ambit iſqꝫ cū dolore ꝓcedit: vt ait celſus. Idē auctor ignē ſacrū ab Eryſipelate diuerſū fac̃ li.v. G̃na ignis ſacri duo reddēs. Alteꝝ ī altitudīe puſtulis ↄtinuis. Alteꝝ ī ſūme cutis exulceratiōe latū ī eq̄le. Eryſipelas galeno ꝓꝑe is tumor eſt q̄ ex tenui ſanguīe īterim ꝛ cū bilis parte incēſo ac feruēte conſtitit.

Ignio is iui itū. inflāmo. Hier. Eloquiū dn̄i igniuit eū. vñ ignitus ꝓ candēte: idem vox hoīs mulieri ſagitta ignita diaboli. Et apuleius ignitam eſſe martis ſtellam dixit.

Igneo es. A quo igneſco is. ꝛ eſt igneſcere ignē fieri: quo Ply. vtitur non ignire.

Ignefacio ignem accendo: ſiue ignitum reddo: a quo ignificus ſator diſcordie.

Ignipotens dictus eſt Vlcanus: ꝙ ignis poteſtateꝫ habeat: habet accentum in antepenultima.

Igniuomus.penultima correpta.ignem vomens. Lact. Altius igni vomum ſolem celi orbita ducit.

Ignitabulum ignis receptaculum.

Ignarius lapis dicitur ex quo ignis excutitur.

Ignia quadam vaſoꝝ fictiliū vitia que coquēdo ↄtrahuntur.

Ignauia ab ignauus fit ꝛ ē ↄ̄ria fortitudini cum qō rō aggredi fortiter ſuadet: id nos formido aggredi diſſuadet ꝛ ab audēdo retinet. Ci.ī Lel. vt bonitas maliciā tēperātia libidinem ignauiā fortitudo: idē ignauiā puſillū ꝛ abiectū aīuꝫ eē oñdit ad Celiū ſcribēs. etenī ē hoc gn̄e gl'iari ſolitū eē familiarem nr̄ꝫ Hortēſiū ꝙ nūq̄ꝫ bello ciuili īterfuiſſet hec nr̄a laus erit illuſtrior ꝙ illi tribuebat̃ ignauie de nobis id exiſtimari nō poſſe arbitror. Nec me iſta terrerēt q̄ mihi a te ad timorē fidiſſime atqꝫ amātiſſime ꝓponunt̃. Quid āt ſit fortitudo idē lib.iiij.ad herē. oñdit. iſta nō ē fortitudo inquit ſꝫ temeritas ꝓpterea ꝙ fortitudo ↄtētio ē laboris ꝛ ꝑiculi cū rōne vtilitatis ꝛ cōpēſatiōe cōmodoꝝ. Temeritas ē cū incōſiderata dolorū ꝑpeſſiōe gladiatoria ꝑicl'oꝝ ſuſceptio. Sal. de ignauo ꝛ ignauia ſic ſcribit. Cōpertū ego hēo milites v̄ba virtutē nō neqꝫ ex ignauo ſtrenuū: nec fortē extimo exercitū or̄one īperatoris fieri. Et paulopoſt: Scitis equideꝫ milites ſocordia atqꝫ ignauia lētuli quātā ipſi nobiſqꝫ cladē attulerit. Ex his colligi pōt ꝙ gnauus ſit is q̄ īduſtri⁹ eſt ꝛ ſtrenu⁹ ſiue fortis. Cui⁹ ↄ̄riū ē ignau⁹: q̄ nō ē īduſtri⁹.i. q̄ negligit aut formidat ſe exercere ī aliq̄ arte ꝓpter laborē. Vir. Ignauū fucos pec⁹ a p̄ſepibus arcēt: aut q̄ formidat ꝑiculū aggredi qō fortis ꝛ ſapiens formidare nō dꝫ: vt Ci. Hortēſio dicit tributuꝫ eē ignauie ꝙ nūq̄ꝫ bello ciuili īterfuiſſet. Differt tn̄ quātū ītelligo īter gnauum ꝛ īduſtriū: ꝙ gnau⁹ ꝓꝑe is ſit q̄ ad ſubeūda ꝑicula ac labores tolerādos ſapiēs ꝛ fortis ē. Induſtrius: q̄ ingenio cū multū valeat vt artifex bonus aliq̄d ſtruere ꝛ negociari non ociari ſtudet. Ci. ꝓ Pōpeio īter gnauos ꝛ īduſtrios diſtare